

Ook in Tessa's verpleeghuis mantelzorgt Wim dapper verder

Wim is 70 jaar en heeft Ambonese wortels. Hij is mantelzorger voor zijn vrouw Tessa die een half jaar geleden naar een kleinschalig verpleeghuis verhuisde. Ze heeft al zo'n acht jaar dementie.

De dementie begon, achteraf gezien, met buien waarin ze zomaar erg boos kon zijn. Tessa was altijd een lieve zorgzame vrouw, maar nu kon ze zomaar schreeuwen en slaan. Later trok ze zich steeds meer terug en begon ze ook dingen te vergeten. Ze kon zich steeds minder goed redden in haar huishoudelijk werk. Uiteindelijk was het de huisarts die haar onderzocht en dementie vaststelde.

Veel hulp in de buurt

Sindsdien zorgt Wim voor haar. Hij vertrouwt daarbij op zijn huisarts. Wim vertelt dat het vanuit zijn achtergrond niet gebruikelijk is om over problemen te praten, maar hij is er wel open over dat zijn vrouw dementie heeft. Dat gebeurt op aanraden van de casemanager die aandringt op open communiceren. En die tip levert meteen iets op. Vanaf het eerste moment is zijn zoon een steun en toeverlaat. Ook een aantal vriendinnen hebben al die tijd contact gehouden. De één is pedicure en verzorgt maandelijks de voeten van Tessa. Een ander zorgt er voor dat Tessa altijd goed gekleed gaat. Ze doet wat verstelwerk en koopt nieuwe kleding als dat nodig is.

De Ambonese familie van Wim en Tessa woont in een ander deel van het land. Daar hebben ze regelmatig contact mee. Deze familieleden komen ook wel op bezoek. Met de familie op Ambon is er contact via WhatsApp en Facebook. Ook komt er regelmatig iemand van de kerk langs en zijn er contacten met verschillende Molukse verenigingen.

Verpleeghuis

Toen het thuis echt niet meer ging, verhuisde Tessa naar het verpleeghuis. Sommige familieleden op Ambon hadden daar commentaar op, maar er was verder vooral veel begrip. Wim is tevreden met de zorg in het verpleeghuis. Hij heeft goed contact met de verzorgenden, de sfeer is er gemoedelijk. Wim gaat elke dag op bezoek en maakt zich vaak zorgen over de gezondheid van zijn vrouw: Hij herkent als geen ander de eerste signalen van een voorhoofdsholteontsteking, waar zijn vrouw gevoelig voor is. Die zorgen deelt hij met de verzorgenden en dat wordt meestal goed opgepakt. Een keer per maand kookt Wim nasi voor zijn vrouw. Hij kookt dan, samen met zijn zoon, een flinke hoeveelheid, zodat er veel over blijft voor de verzorgenden en het afdelingshoofd. Die kunnen dat wel waarderen.

- ➔ Deze casus is een mooi voorbeeld van de (veer) kracht van mantelzorgers. Wim is geweldig. Maar ook hij heeft moeilijke momenten gekend. Blijf in contact, houd een vinger aan de pols, monitor of je als professional kunt bijspringen.
- ➔ Mantelzorgers kunnen de cultureel bepaalde normen rond familie­zorg volgen, maar om allerlei redenen ook een eigen weg kiezen. Misschien hangt dat in dit geval samen met het sociale en open karakter van Wim. Hierdoor is hij gedurende zijn leven bekend geraakt met allerlei mensen en hoorde hij over hun ervaringen met zorgorganisaties. Het al dan niet delen van mantelzorg wordt niet altijd alleen bepaald door culturele normen en waarden.
- ➔ Sommige mantelzorgers kunnen goed uit de voeten met de steun uit hun directe omgeving. Het inschakelen van andere professionals is dan niet nodig. Geef die ruimte en houd dan – vol bewondering – afstand.
- ➔ Mantelzorgers willen ook in het verpleeghuis blijven zorgen voor hun naaste. Wim kiest voor een rol als medezorgverlener.

